

Nog een erelid!

Jelle van Dijk

In de Strandloper van december 2002 verscheen een stukje over de ereleden van onze vereniging. Navraag bij enkele oudgedienden en enig speurwerk in oude Strandlopers had tot de conclusie geleid dat in de vorige eeuw alleen Dirk Vermaas tot erelid was benoemd.

Deze conclusie was te voorbarig! Bij mijn naspeuringen in oude Strandlopers was ik namelijk gestopt bij de jaargang 1987, denkende dat de hoogtepunten in ons verenigingsleven uit de laatste 15 jaar nog wel in mijn geheugen gegrift zouden staan! Wat een zelfoverschatting!

Bij het doornemen van de jaargangen na 1987 voor heel andere zaken kwam ik in de Strandloper van mei 1989 een kort berichtje tegen in het verslag van de jaarvergadering 1989. Het korte bericht van de secretaris is hieronder opgenomen:

“Vanwege het feit dat de heer J. Hoek in het verleden zeer veel voor de Vereniging en met name voor het vogelasiel heeft gedaan, stelt het bestuur thans voor hem tot erelid te benoemen. Dit voorstel wordt met luid applaus met algemene stemmen aangenomen. Ter gelegenheid van dit feit ontvangt hij bovendien een prachtige Azalea.”

Na de ontdekking van deze passage heb ik direct Kees Erkelens opgebeld om te vragen of er nog een correctie geplaatst kon worden. Dit was helaas niet meer mogelijk. Er is toen wel direct een korte rectificatie op de site van onze vereniging gezet (www.strandloper.nl).

Een week later sprak ik Jan Veefkind, onze oud-penningmeester, hierover. Hij reageerde met: “Had mij gebeld, dan had ik je direct kunnen zeggen dat Jan Hoek ook erelid was geweest, want ereleden zijn vrijgesteld van het betalen van contributie!”

Met dank aan Wim Baalbergen, die in 1999 een stukje over Jan Hoek in de Blauwdotter (nr.110) schreef, volgt hier alsnog een terugblik op Jan Hoek.

Jan Hoek had van jongsaf grote belangstelling voor de natuur. Evenals anderen combineerde hij dat met het houden van vogels in een volière. Toen een zware storm deze volière vernielde, liep Jan dagenlang door Noordwijk aan Zee met een

vliedernetje om zijn ontsnapte vogeltjes terug te vangen. Zijn belangstelling ging echter steeds meer uit naar de vogels in het vrije veld.

Toen dan ook in 1966 in Noordwijk de Vereniging voor Vogelbescherming werd opgericht, was hij een van de eerste leden. Met natuurvrienden als Johan Moerkerk en Kees van der Luyt trok hij de duinen in. Ook excursies naar interessante gebieden verder van huis konden op zijn deelname rekenen.

De grootste bekendheid in Noordwijk kreeg Jan Hoek als oprichter van het Noordwijkse Vogelasiel. Hij begon met de opvang van gewonde en vervuilde (stookolie) vogels op de zolder van de bollenschuur van broer Dirk aan de Schoolstraat, daarbij bijgestaan door zijn neef Dick Hoek. Op 2 januari 1969 werd het vogelasiel aan het Dompad geopend.

Door de medewerking van het nabij gelegen politiebureau steeg het aantal binnengebrachte vogels tot honderden per jaar. In 1975 gaf Jan te kennen met het asielwerk te willen stoppen. Willem van der Niet nam de leiding van hem over. Omdat de verbouw van het asiel een flinke investering met zich meebracht, werd in januari 1976 de Stichting Vogelasiel Noordwijk opgericht. Jan Hoek was een blijmoedig en gedreven mens. Zijn belangstelling betrof niet alleen vogels, maar ook het pacifisme. Voor de Tweede Wereldoorlog was hij lid van het gebroken gewoontje, iets wat in die jaren bij velen op onbegrip stuitte. In de jaren zestig was hij actief in de plaatselijke afdeling van de PSP.

Ook nam hij deel aan de discussiebijeenkomsten van de Oecumenische Vredeswerkgroep Noordwijk. Bij het klimmen der jaren werd zijn actieradius steeds meer ingeperkt door zijn handicap. Een ingrijpende heupoperatie bracht niet de gehoopte verbetering maar wel een hardnekkige ziekenhuisinfectie.

Met een invalidenwagentje ging hij evenwel nog vaak op pad, het liefst de Noordduinen in. Toen ook dat niet meer ging, kon men hem bij mooi weer vaak aantreffen in zijn stoel, zittend in de deuropening van zijn huis in de Schoolstraat.

De Gierzwaluwen, oftewel de “stienkrijters” zoals Jan ze noemde, verschaften hem veel plezier. Begin 1999 op ruim tachtigjarige leeftijd overleed hij in Groot Hoogwaak.